

K I L A

R A

K.

Klara Kivilahti, 34, on vahvoja ennakkokäsityksiä herättävä nainen. Monilla on hänestä varma mielipide. Samalla kukaan ei tunnu tietävän mitä hän tekee. Tai vielä vähemmän mitä hän ajattelee.

TEKSTI Jenni Arbelius KUVAT Kaisa Rautaheimo

RIKAS TYTTÖRUKKA. HUIITHAPELI, EI OSAA PÄÄTTÄÄ MITÄ TEKISI ELÄMÄLLÄÄN. EPÄTASAPAINOINEN, VOI HUONOSTI. PALJON HUONOA JULKISUUTTA.

KLARA KIVILAHTI saapuu lounaalle farkuissa ja trikoopaidassa. Hän on olemukseltaan rento, sähkökkä ja boheemi. Musta lakka on rapissut kynsistä, oikean käden nimettömästä se on kulunut kokonaan pois. Meikkiä on vähän, ja hiukset ovat huolettomasti. Hän näyttää tyttömäisemmältä kuin seurapiiripalstojen kuvissa.

”Tyylini on tietoisesti huoleton. En halua, että minulle tullaan sanomaan, että yritän matkia äitiäni. Sitäkin olen kuullut. Toisaalta minulta on kysytty, että enkö voisi olla edes vähän laitettumpi. Silloin olen vastannut, että you should meet my mom.”

Vielä viime kesänä iltapäivälehdet näyttivät kuvissaan kalpean ja lommoposkisen Klaran, joka istui oikeudenkäynnissä selkällä lyyssä. Salissa puitiin tapausta, joka sattui kesällä 2010 Helsingin keskustassa sijaitsevassa yökerhossa.

Kivilahti tuomittiin pahoinpitelystä ja kunnianloukkauksesta sakkoihin. Seurasi masennus, terapia, lääkitys ja kaveriporukan vaihdos.

Alamäki alkoi jo vuonna 2009, jolloin Kivilahden avioliitto elokuvaaja **Kjell Lagerroosin**, 49, kanssa päättyi eroon ja Klaran läheinen ystävä sairastui vakavasti. Klara kommentoi puolentoista vuoden takaisia tapahtumia lyhyesti, mutta katsoo puhuessaan suoraan silmiin.

”Kyse oli jonkinlaisesta murroskaudesta. Eksyin väärrään seuraan. Nyt olen tehnyt siihen pesäeron. Olen palannut vanhojen ystäväni pariin ja saanut muutaman uuden. On paikkoja, jonne en enää kerta kaikkiaan mene.”

Vuosi sitten Kivilahti muutti jälleen saman katon alle miehensä kanssa. Nyt hän vakuuttaa voivansa hyvin ja olevansa elämäänsä tyytyväinen. Tärkeimpiä syitä yhteen paluuseen olivat 8-vuotias **Kris** ja kolmevuotias **Kent**.

”Äitiys on maailman hienoin asia. Se on etuoikeus. Mutta ei se ole naisen ainoa rooli.”

Työn ja perheen yhteensovittaminen vaatii pariskunnalta suunnittelua. Molemmat matkustavat työssään runsaasti. Kansainvälisissä produktionissa mukana oleva mies ja sisäänostomatkoilla kulkeva Klara suunnittelevat työnsä niin, että aina toinen huolehtii lapsiperheen arjesta.

”Lapset menevät aina työn edelle.”

SEURAPIIRIPRINSESSA. PINNALLINEN, EI AJATTELE KUIN VAATTEITA. TYHMÄ BLONDI, KORKEAT KOROT. PYSTYYKÖ SE MUKA BISNESTÄ TEKEMÄÄN?

TYÖ ÄIDIN perustamassa Kaarina K-boutiquessa on Klaralle hyvin tärkeää. Helsingiläisliike kantaa Klaran äidin, **Kaarina Kivilahden** nimeä. Tytär kuvailee työtään elämäntyyliseksi, johon kuuluu muotilehtien seuraamista vapaa-ajalla, satunnaisia töitä iltaisin tai sunnuntaisin ja se, että hänen puhelimensa on lähes aina päällä siltä varalta, että joku asiakkaista soittaa.

”On tärkeää tehdä työtään intohimoisesti. Uskon, että jos tekee työnsä hyvin, tulosta alkaa jossain vaiheessa näkyä. Jos ajattelee vain rahaa, ei voi ikinä tulla hyväksi.”

Klaran mukaan suomalaisessa pukeutumisessa on muutaman vuoden sisällä tapahtunut suuri muutos. Etenkin luovilla aloilla työskentelevät ihmiset haluavat pukeutua hyvin ja kauniisti.

”Enää palkintogaalaan ei tarvitse mennä farkuissa ja vilpapidassa vaikuttaakseen taiteellisesti uskottavalta”, Klara sanoo.

Toisaalta muodin parissa työskentelevä tunnistaa myös arkuuden, jolla suomalaiset yhä suhtautuvat ulkonäköön ja vaatteisiin. Se näkyy hänen työnsä vähättelynä ja siinä, että pukeutumisella etsitään pikemminkin piiloa kuin näyttävyyttä.

”Meihin on iskostunut luterilaisen perinteen myötä ajatus, että koreilu on typerien ihmisten puuhaa. Onneksi kansainvälistymisen myötä Suomessa on alettu nähdä, että ihminen voi olla älykäs, hyvä työssään ja silti pukeutua hyvin.”

Kuin sanojensa vakuudeksi Klara kaivaa käsilaukustaan iPadin ja menee iltapäivälehden sivuille. Edellisenä iltana suomalaisnäyttelijät ovat sonnustautuneet parhaimpiinsa kotimaisten elokuvien Jussi-palkintogaalassa.

”Katso Kristaa, eikö ole upea”, Klara ihastelee.

Näyttelijä **Krista Kososella** on yllään musta, lähes koko selän paljastava Versacen iltapuku. Myös **Elina Knihtilän** korkokengät ja laukku sekä **Matleena Kuusniemen** gaalapuku ovat Kivilahtien liikkeestä. Asiakaskuntaan kuuluvat myös näyttelijä **Mari Perankoski** sekä laulajat **Jenni Vartiainen** ja **Chisu**. Myös **Anna Abreun** stylisti **Vesa Silver** luotti Klaran apuun, kun Abreu toimi *Tanssii tähtien kanssa* -ohjelman tuomaristossa.

”Soittelimme aina viikon puolivälissä, että mitä kivaa seuraavalle sunnuntaille keksisi.”

ÄITINSÄ SIVELLÄ ELÄNYT, EI OLE MENESTYNYT OMIN AVUIN. ON SAANUT KAIKEN JA LIIAN HELPOSTI.

KLARAN ja hänen nuoremman sisarensa **Karinan** lapsuus kului kenkälaatikoiden kupeessa ja ylellisten iltapukujen helmoissa. Klara neljä vuotta nuorempi Karina-sisko on asunut kymmenen vuotta ulkomailla. Hän opiskelee kaupallista alaa Lontoossa eikä ole mukana muotiliikkeen toiminnassa.

Vaikka Klara on ylpeä äidistään, joka perusti liikkeen itsenäisesti lainarahalla 1986, tämän työn jatkaminen ei ollut Klaralle itsestään selvää. Hän irvistää muistellessaan nuoruutensa urahaaveita.

”Halusin taidealalle. Unelmoin kuraattorin tai galleristin työstä.”

Klara muutti parikymppisenä Lontooseen opiskelemaan taidehistoriaa. Sitten hän tapasi miehensä ja halusi tulla äidiksi. Taidehaaveet jäivät, mutta vuoden mittaisiksi jääneistä opinnoista on Klaran mukaan ollut työssä paljon hyötyä. Samat estetiikan lainalaisuudet toimivat niin taiteessa kuin muodissakin.

Äitinsä liikkeessä myyjänä ja sisäänostajana hän alkoi työskennellä täysipäiväisesti kuusi vuotta sitten, kun esikoi-

nen meni päiväkotiin. Nykyään äiti ja tytär jakavat asiakaskunnan puoliksi ja tekevät sisäänostomatkat Pariisiin, Lontooseen ja Milanoon yhdessä.

He käyvät neljä kertaa vuodessa muun muassa Versacen, Puccin, Herve Legerin, Balmainin, Giuseppe Zanottin ja Giambattista Vallin showroomeissa, valitsevat mieleisensä vaatteet ja ostavat niitä kuttakin myyntiin 1-4 kappaletta.

Merkkiliikkeen idea ei ole vuosien saatossa vanhentunut.

”Nykyajan arvojen kanssa sopii hyvin yhteen se, että ostetaan mieluummin yksi kestävä vaate kuin monta huonoa.”

Huono taloustilanne on kuitenkin saanut asiakkaat harkitsemaan ostoksiaan entistä tarkemmin. Klara Kivilahden mielestä se on hyvä asia. Hän kannattaa ympäristöarvoja ja uskoo yksilöllisyyden korostuvan entisestään. Klara puhuu painokkaasti laadun ja taidokkaan suunnittelun merkityksestä.

”Tavaraa ei tarvitse olla paljon, kunhan se on hyvää.”

OMAN ÄITINSÄ ASUSTE. JULKISUUDENKIKEITÄ MOLEMMAT. OMITUINEN ÄITITYTÄR-SUHDE.

KAARINA Kivilahden viimeisen päälle huoliteltu olemus on lehtien palstoilta tuttu. Klaran elämään lähestulkoon aina kuulunut julkisuus on tullut äidinperintönä. Vasta kun tytär meni kouluun, hän ymmärsi, että äiti on tunnettu.

”Joku tyttö tuli sanomaan, että sun äitisi ja sen entinen poikaystävä oli lehdessä. Olin ihan että what?”

Edelleenkin Klara ei pidä siitä, että hänelle tullaan puhumaan äidin asioista tai toisinpäin.

”Rakastan äitiäni, mutta olemme tosi erilaisia. Hän on pedantti ja vahva, paljon diplomaattisempi kuin minä. Itse sanon asiat suoraan.”

Tyttären mielestä äiti on häntä itseään edustavampi. Silti hän pitää boheemista tyylistään itsepintaisesti kiinni myös sisäänostomatoilla.

”Äiti on paljon kauniimpi kuin minä. Hän ei ole koskaan puuttunut ulkonäköni tai pukeutumiseeni. Minä olen kyllä sanonut hänelle, että kun olet noin kaunis, vähempikin tälläinen riittäisi.”

Klara myöntää nauttivansa julkisuuden pienistä etuoikeuksista. Hänestä on mukavaa päästä elokuvien ensi-iltoihin tai saada alennusta tuotteista tai palveluista. Työ on taannut

Klaralle pääsyn kansainvälisten muotinäytösten yleisöön. Niissä kuvioissa illanvietto näyttelijä Sean Pennin seurueessa tai muutaman kuukauden työharjoittelu muotisuunnittelija Stella McCartneyn alaisuudessa ei ole kummoinenkaan ihmetyksen aihe. Työn kiistattomia etuja ovat myös kauniit vaatteet. Vaalea Versacen iltapuku tämän jutun kuvaan löytyi Klaran omasta vaatekaapista.

Vaikka työssä on puolensa, Klaran arkirutiineihin kuuluu liiketilan siivoamista ja suutarilla, pesulassa tai ompelijalla juoksemista. ”Tämä ei ole pelkkää Pariisissa muotinäytöksestä toiseen sipsuttelua. Eikä kukaan roudaa isoja vaatemaariaiäiä korkokengissä. Paitsi äiti.”

Edut eivät myöskään aina ole suhteessa julkisuudesta koituviin haittoihin. Itse on vaikea kontrolloida mielikuvaa, joka lehtijuttujen perusteella syntyy. ”En ole itse valinnut julkisuutta”, Klara tunnustaa ja pitää puheessaan pienen tauon. ”Nyt se on jo tapahtunut, joten turha sitä on enää miettiä.”

”Saan kuulla itsestäni paljon kaikenlaista: että en tee mitään, olen tyhmä, ruma, pinnallinen ja varmasti vielä huono äiti. Se tuntuu pahalta.”

Silmäkulmaan kihoaa kyynel. Sitten leuka nousee pystyyn ja katse tavoittaa taas tutun järkkymättömyyden.

”En todellakaan ole helppo ihminen. Tiedän, että en voi miellyttää kaikkia.”

Klara kertoo ihmettelevänsä naisia, jotka eivät pidä toistensa puolia. Hän kokee, että pahanpuhuminen on suomalainen ilmiö. Hänestä meidän tulisi ottaa mallia Ruotsista, jossa yhdessä tekemistä ja toisten huomioonottamista pidetään kunnia-asiana.

”Suomi on pieni maa. Ainoa keino, miten voimme pärjätä maailmanlaajuisessa kilpailussa on, että lakkaamme dissaamasta toisiamme. Meidän kannattaisi tukea toisiamme, potkia eteenpäin eikä vetää alas.”

Lounas alkaa olla ohi. Maailma on pantu poikki ja pinoon Jussi-gaalan pukuvalintoja myöten. Klara vetää ylleen kamelinruskean takin, kiittää haastattelusta ja suikkaa poskelle kepeän suudelman. On aika lähteä takaisin töihin. Loppuviikosta tulee kiireinen, sillä edessä on lähtö äidin kanssa lumen koristamaan Milanoon. Siellä he päättävät, mikä saa luvan olla muotia vuoden päästä, kun vaatteet saapuvat myyntiin. ♦

► *Jutussa on lueteltu joukko ennakkokäsityksiä, joilla juttua varten haastatellut naiset luonnehtivat Klara Kivilahtea. Yksikään luonnehdinnoista ei ollut hänelle uusi.*

” MEIDÄN PITÄÄ TUKEA TOISIAMME, POTKIA ETEENPÄIN EIKÄ VETÄÄ ALAS.”